

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΝΕΟΙ ΚΥΡΙΑΛΟΙ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ

Ἐπεδόθη εἰς τὸ Γραφεῖον ἡμῶν τὴν προπαραλθοῦσαν πέμπτην ἢ ἑξῆς ἐπιστολή, εἰς ἣν ἀμένως παρέχομεν ἐν τῷ Προμηθεῖ χώρον, λυπούμενοι ὅτι δὲν ἠδυνήθημεν νὰ δημοσιεύσωμεν αὐτὴν ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ, ἅτε ἐστοιχείο-θετημένῳ ἤδη ὄντι καθ' ἣν ἡμέραν ἢ ἐπιστολή ἐπεδόθη.

Κύριοι συντάκται τοῦ «Προμηθέως»,

Μετὰ φρίκης ἐπληροφόρηθην ἐκ τῶν ἐν τῷ 9. καὶ τῷ 14. ἀριθμῷ τοῦ «Προμηθέως» ἀναγεγραμμένων χωρῶν ὅτι οἱ ἀξιοτίμοι κύριοι Ἰωάννης Σκαλιτσούνης, Χρ. Ἰ. Τσπετάκης, Ἀδαμάντιος Διαμαντόπουλος καὶ Ἀπόστολος Μαρράκης, συντάκται οἱ μὲν τῆς Ἀναπλάσεως, ὁ δὲ τοῦ Λόγου, ἐπιστημονικὸν ἐπιχειρήμα κατὰ τῶν ἑαυτῶν ἀντιπάλων ἔχουσι καὶ τὴν θανάτωσιν ἐκείνων. Οἱ μισοπιστῆμονες οὗτοι λόγιοι ἐζήλωσαν, φέρεται, τὰς ἀειθαλεῖς ἱστορικὰς δάφνας, ἅς ἔδρεψεν ὁ κατὰ τὴν πέμπτον μετὰ Χριστὸν αἰῶνα ἀκμάσας διαθόητος πατριάρχης Ἀλεξανδρείας Κύριλλος, ὁ αἰσχρότατος ἐκεῖνος τῶν Νικαϊτικῶν ληστῆς, ὁ ἀνοσιώτατος καὶ μικρότατος δολοφόνος τῆς περιωμένου φιλοσόφου Ὑπατίας, τῆς Ἰσχυγγέλου καὶ τὸ κάλλος καὶ τὴν ἀρετὴν καὶ τὴν σοφίαν ἐκείνης προθέου, ἧς ὁ πανάθλιος κκοῦργος δὲ ἦτο ἀξίος νὰ καταστῆ ὑπέρτης καὶ ἀπλοῦς, θεράπων τοῦ δίφρου ἢ καθ' ἑαυτοῦ τοῦ λαοῦ! Ἀλλ' ἅς μάθωσιν οἱ εἰρημένοι λόγιοι ὅτι, ἐκφραζόμενοι ὡς ἐκφράζονται, οὐ μόνον εἶνε ἀσπονδοῦνται τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τῆς ἐπιστήμης ἔχθροί, ἀλλὰ καὶ φρωῶνται ἐναγέστατοι καὶ βδελυρώτατοι τοῦ Χριστιανισμοῦ πολέμοι ἐν νομιζοῦσιν οἱ δεῖλαι οἱ οὕτως ὑπερασπιζοῦσι καὶ ὑποστηρίζουσι! "Ὅτε κώμη τις Σαμαρειτῶν δὲν ἐδέξατο τὸν Ἰησοῦν, «οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ εἶπον, «Κύριε, θέλεις εἰπῶμεν πῦρ καταβῆναι ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἀναλωθῆναι αὐτούς, ὡς καὶ Ἡλίας ἐποίησε;». Ἀλλ' ὁμοῦς ἐκπληκτος ὁ Ἰησοῦς ἐπὶ τῇ κακοθεστάτῃ καὶ μωροτάτῃ ταύτῃ ἐρωτήσῃ τῶν ἑαυτοῦ μαθητῶν, ἀποφρακίζοντων τὴν διὰ πυρὸς εὐαισθητοῦς ἢ οὐρανοκαταβίβειν!») θανάτωσιν ὀλοκλήρου κώμης ἀνθρώπων ἕνεκα λόγου οὕτως εὐτελοῦς, πλήρης ἀγανακτήσεως καὶ οἴκτου «στραφεῖς ἐπετίμησεν αὐτοῖς, καὶ εἶπεν, «Ὅχι οὐδαμῶς οἶον πνεύματός ἐστε ὑμεῖς; ὁ γὰρ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἤθελε ψυχὰς αἰθρίων ἀπολέσαι, ἀλλὰ σώσαι». Καὶ ἐπορεύθησαν εἰς ἑτέραν κώμην» (Λουκ. 9 53 - 56).

Τοὺς σεπτοὺς τούτους λόγους τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν ἀνακινώσατε, παρακλιῶ, διὰ τοῦ λαμποῦ ἡμῶν περιδικῶ εἰς τοὺς τέσσαρας νέους Κυρίλλους Ἀλεξανδρείας, οἵτινες ὀφείλουσι, νομιζῶ, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ φινόμενον, νὰ συμμορφῶνται μᾶλλον πρὸς τὰ θεσπέσια διδάγματα τοῦ Σωτῆρος ἢ πρὸς τὰ σκότια ἔρ-

γα ληστῶν καὶ φρονέων, εἴτε πατριάρχαι Ἀλεξανδρείας εἶνε οὗτοι εἴτε Ῥώμης ἐπίσκοποι.

Μεγάλως ἤθελον χαρῆν, ἂν ἤξιούτο δημοσιεύσεως ἐν τῷ ὑμετέρῳ περιοδικῷ ἢ μικρὰ μου αὕτη ἐπιστολή, ἔχω δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι κώλυμα πρὸς τοῦτο δὲν θὰ ὑπάρξῃ ἡ ῥωμαϊκὴ μου ὑπογραφή(*).

Μετὰ διακεκριμένης ὑπολήψεως

Τιβέριος Γράκχος.

ΚΑΙΝΑ ΑΝΑΠΛΑΣΤΙΚΑ ΔΑΙΜΟΝΙΑ.

Ἀναπλαστικὴ πανοπλία πρὸς πάλιν ἐπιστημονικὴν.— Νομιζετε, ὡ ἔχθροί τοῦ Δαρβίνου καὶ τοῦ Haeckel, ὅτι πρὸς ἐπιστημονικὴν κατ' ἐκείνων πάλιν ἀπαιτοῦνται γνώσεις ἐπιστημονικαί; Ἀπατάσθε, φίλτατοι, ἀπάτην δεινὴν, διότι ἀρκεῖ μόνη τῆς κεφαλῆς ὑμῶν ἢ οἰκλήποτε λογικὴ. Τοῦτο πληροφορεῖσθε ἐκ τῆς Ἀναπλάσεως (Α', σελ. 66), διαρρήδην διδασκούσης διὰ τοῦ στόματος τοῦ κ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ τὰ ἑξῆς :

«Ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς λογικῆς — μεταφερομένης τῆς πάλης, οὐδεὶς, οὐδ' ὁ γυμνότερος ἐπιστημονικῶν γνώσεων κωλύεται ν' ἀντιταχθῆ καὶ αὐτοῖς τοῖς τὴν ἐπιστήμην ὑπερτάτως κατέχουσι, καὶ ὀφείλει μάλιστα τοῦτο (εἶνε, βλέπετε, καὶ καθῆκοι), ὅταν νομίζῃ αὐτοὺς οὐ μόνον εἰς σκολίαν ὁδὸν βεβήκοντας, ἀλλὰ καὶ τὴν κοινωνίαν κινδυνεύοντας νὰ παρασύρῃσι κατόπιν αὐτῶν εἰς τὸ βάραθρον.»

Οὐδέποτε ἴσως ἄλλοτε τοσοῦτον ἠφράνθημεν, ὅσον ὅτε πρῶτον ἀνέγνωμεν τὸ θεσπέσιον τοῦτο δόγμα καὶ διδῆγμα! Διότι τότε πρῶτον κατενοήσαμεν πῶς τολμῶσι νὰ ἐπικρίνωσι τὸν Haeckel καὶ τὸν Δαρβίνον οἱ ἀντίποδες αὐτῶν, ὁ κ. Ἰ. Σκαλιτσούνης, ὁ κ. Ἀ. Μαρράκης, ἡ κυρία Ἀναπλάσις, ὁ κ. Μ. Δ. Καλοποθάκης καὶ ἡ κυρία Ἐπιφυλλίς τῶν «Καιρῶν». Νῦν δέ, πάλιν ἐπεξερχόμενοι τὸν παρατεθειμένον χρῆσμον τοῦ κ. Ἀ. Ρ. Ραγκαβῆ, φανταζόμεθα ὅποια χαρὰ θὰ πλημμυρῇ τὴν εὐγενῆ καρδίαν πάσης τελείας ἀνεπιστημοσύνης, ὅταν ἔχῃ τὴν συνειδήσιν ὅτι δυνάμει τῆς σεπτῆς λογικῆς τοῦ ἑαυτοῦ ἐγκαρῶν δύνανται τοῦτο μὲν νὰ ἐλέγξῃ τὴν ὑπερτάτην ἐπιστήμην, τοῦτο δὲ νὰ παραστήσῃ αὐτὴν ὡς παρασύρουσαν τὴν κοινωνίαν εἰς τὸ βάραθρον, εἰς οὐ τὰ χεῖλη σωτῆρ ἀγγελος ἐπικλήθῃται αὐτὴ ἢ τελεία ἀνεπιστημοσύνη, αὐτὴ ἢ ἀκρα γυμνότης ἐπιστημονικῶν γνώσεων, ἔχουσα δια-

(*) Σημείωσις τοῦ «Προμηθέως».— Καὶ ἡμεῖς νομιζομεν ὅτι ἐκ τοῦ περιεχομένου τῆς ἐπιστολῆς οὐδὲν ἐκώλυε τὸν κ. Ἰβέριον Γράκχον νὰ ὑπογράψῃ τὸ ἀληθὲς αὐτοῦ ὄνομα. Τοῦτο δὲ μάλιστα πράττων, ἤθελε συμμορφωθῆ πρὸς τὴν ἄλλοτε δημοσιευθεῖσαν ἐν τῷ Προμηθεῖ (Α', σελ. 410 — 411) ἡμετέραν παράκλησιν,